

Голямата българска пианистка и педагожка проф. Лили Атанасова на 80 години

Евгения Симеонова

Една прекрасна идея на проф. Атанас Куртев (Скрябина вечер), посветена на юбилея на видната българска пианистка, събра в ДМА „П. Владигеров“ музиканти от различни поколения, свързали своето професионално обучение и творческо израстване с нейното уважавано име. А то се произнася с респект от всички. Познавам малко хора, които като нея до днес са толкова непримирими към фалша, неистинското, външните ефекти в живота и в изкуството. Творческата ѝ натура винаги се е стремяла към съвър-

шенство. Бяхме щастливи да видим отново нашата обичана учителка да идва към залата (както в студентските ни години), носеща онази специфична атмосфера на достолепие, висок дух, оптимизъм и бодра крачка. Вълнувахме се от нейното присъствие наравно със сегашните студенти, доказали със своите изпълнения, че традицията продължава чрез нейните ученици. А те са многобройни, великолепни музиканти, работещи всеотдайно в различни институции, в страната, голяма част и в чужбина.

Яркото ѝ дарование е оценено от акад. проф. Андрей Стоянов, в чийто клас постъпва на 13-годишна възраст и който остава единственият ѝ преподавател по пиано. Убедителни и успешни са изявите и на Първото общобългарско състезание за певци и инструменталисти – 1948, както и на Шопеновия конкурс във Варшава през 1949. В своя концертен репертоар тя отрежда специално внимание на Шопеновото творчество, нарежда се сред най-изявените шопенисти в България: върхове в изпълнителско ѝ изкуство са интерпретацията на Фа ми-

норния концерт от Шопен оп. 21, рециталът ѝ през 1972 с 4 скерци и 4 балади. До днес се помнят проникновените изпълнения на Бетовен, интегралното представяне на 10-те сонати за цигулка и пиано с великолепно творческо сътрудничество на проф. Владимир Аврамов. Дватамата изпълняват и сонати от Моцарт, Брамс. Пианистичният ѝ талант се разгръща още в творби на Бах, клавирни концерти от Моцарт, пиеси от Шуберт, Шуман и др.

Като асистент и продължител на школата на А. Стоянов, Л. Атанасова обогати това наследство, създавайки свой собствен стил на интерпретация и методически подход в работата със студентите. Анализирайки нейната огромна роля за развитието на българското изпълнителско изкуство, нейните стройни педагогически виждания и големи постижения, уверено може да се говори за школата Лили Атанасова, която е част от историята на съвременното клавирно изпълнителство и педаго-

гика в България.

Както при най-големите музиканти, уроците при проф. Атанасова са големите срещи с музиката и вечното търсене на най-доброто изпълнителско решение. Много е трудно с няколко шриха да се очертае почти 50-годишната ѝ дейност в областта на клавирната педагогика, на която тя отдава щедро цялата си енергия. Една от характерните страни на нейната школа е изграждане и работа върху клавирния тон. Тя цени изключително високо пианисти с подчертана тонова култура и собствен изказ. Никога не се уморяваше да търси заедно с учениците си красивия, пеещ тон, да показва легато, да намери подходящия израз, в съчетание с високи технически умения. Собствените ѝ качества на изпълнител с вкус, колоритен тон, великолепно чувство за стил, чиста клавирна техника, изразителност, дълбочина, невероятно чувство за мярка, ясна конструкция, балансираност, естественост, фина педализация, перфекционизъм са част от нейните познания, които тя ни внушаваше търпеливо.

И днес се нуждаем от нейните преценки – мъдри, съдържателни, те ни дават кураж, изпълнени са с обич и симпатия. Нейната почтеност, силен характер, всеотдайност, оптимизъм, голямо сърце и вяра в изкуството е начин на живот.

Нека ѝ пожелаем здраве и дълголетие! Да ѝ благодарим! |